

*íromba társaság – száll alá csevegve.
Mohos hordóból kupa bort
nyújtanak feléjük a voltak,
azonban vakok rájuk a mobilsuhancok,
letelepednek a pinceközépre. És...
A sötét fényben virágba borul a szó,
a szájukon keresztül ükükkel, ősökkel
kérdesz és válaszol. Nagyságos fejedelmek,
káder brigadérosok
önzésből, gyávaságból, kudarcból
magukra hagyták őket, külön-külön
maradtak, itt ülnek most együtt
három négyzetméternyi időben. De...
Már fröccsen a vicc. Csörtetés
előre-vissza. A begubódzott szóba,
csonkított napfénybe.*

TÓBIÁS KRISZTIÁN

Szerelmes verset írni problémás...

*Szerelmes verset írni problémás
manapság nagy probléma
nem lehet
mert nem lehet kupidókról
meg mindenféle
szárnyasról írni
szimplán csak azért
mert nem léteznek
nem léteznek apró láthatatlan szárnyasok
apró nyilacskákkal
és egy szerelmes vers miről a fenéről szóljon
ha nem ezekről
nincs szárnysubogás
vannak hormonok
meg beidegződések
meg társadalmi elvárások
meg mindenféle realitás
kupidó nincs
így meg eléggé nehézkes
mondhatni problémás
szerelmes verset írni*

*maradnak a tények
tegyük fel
te vagy egy galilei rendszer (K')
a leggyönyörűbb galilei rendszer
meg én is egy másik (K'')
két külön viszonyítási ponttal (K^* és K^o)
majd találkozunk
és lassan úgy alakul hogy
beszélgetés közben
– csak eddig jussunk el –
közös viszonyítási pont mentén (K^o)
kezdünk párhuzamosan haladni
egymással is
és a viszonyítási ponttal is
párhuzamosan
és innentől kezdve
két kicsi galilei rendszer (K' és K'')
te és én
már szerelmesek vagyunk
közös viszonyítási ponttal (K^o)
közös törvényszerűségekkel
sátöbbi
de ebből is nehézkes
mondhatni problémás
felettébb problémás
szerelmes verset írni.*

Csak meg akarta nézni...

*Csak meg akarta nézni
hogy tényleg párhuzamos-e
csak ennyit akart
szépen lefeküdt
arcát szorosan a hűvös
vasra szorította
tényleg száznyolcvan fok
tényleg annyi
csípője az élesre tört
hideg kövekhez tapadt
lágycsípője vágta
fontos hogy pontosan
száznyolcvan fokos legyen*

*csak meg akarta nézni
későbbi plasztik szögmérővel
lemértük
tényleg annyi volt
pontosan száznyolcvan
száznyolcvan fokot zárt be
a végtelen párhuzammal
a vonat eddig még sohasem
érkezett időben.*

LEGÉNDY JÁCINT

Kártyapaklidat a régi

NYITÓVERS

*kártyapaklidat a régi
szekrényben hagytad
lapjain a gyöngé al-
katú és ruhátlan ka-
maszfiúk mintha új-
modern oltárcsoport
szereplői lennének s
némelyik hozzád imád-
kozna jobb oldalt fel-
karistolt mélyvörös ha-
jadhoz vagy csupán az
orrcimpádba tűzött fél-
hold jellegű piercing-
hez s amint elképzelem
hogy ábrázatuk fölé
tornyosul már inkubá-
torban is hajlott gerin-
ced íve űrbéli szél ha-
sítja ketté az ablakot
és a szomszédos játé-
kterem pultján szunnya-
dó biliárdgolyók rö-
vest gurulni kezdenek*